

[Handelsministeren.]

alerne ikke blev formindsket, og det forstaaer jeg særdeles vel. Saaledes som Forholdene nu former sig, vil Dyrkerne være interesseret i, at de ikke faar deres Sukkerroeoareal formindsket.

Det ærede Medlem Hr. Clausager var dog ikke helt tilfreds; saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, mente han, at jeg skulde være mødt ikke blot med en Overenskomst med Sukkerroedyrkerne, men ogsaa med en Overenskomst med Fabrikkerne. Hertil vil jeg sige, at det forekom mig rigtigst, at Overenskomsten med Fabrikkerne først blev tilvejebragt, naar Rigsdagen havde haft Lejlighed til at udtale sig, det er egentlig Grunden til, at jeg ikke har faaet en Overenskomst i Stand; jeg skønner, at Rigsdagen ogsaa skal have et Ord med at sige i Forholdet, og der er ogsaa i Dag givet Udtryk for, at den hidtil gældende Overenskomst med Fabrikkerne bør ændres. Fra forskellig Side har man udtrykkeligt sagt, at Fabrikernes Dividende ikke maa opretholdes, man har sagt, at i Forhold til Grundprisen, 1 Kr. 80 Øre pr. Dobbeltcentner Roer, var en garanteret Dividende paa 5 pCt. for meget. Dette Spørgsmaal kan vi forhandle om i Udvalget; jeg er meget interesseret i at faa at vide, hvilket Standpunkt man mener Ministeren skal stille sig paa, naar dette Spørgsmaal skal afgøres; Rigsdagen har her den fulde Frihed til at tale med, og jeg kan ikke tro, nogen vil gøre virkelig Indvending imod, at jeg har ladet Spørgsmaalet staa aabent, saaledes at Rigsdagen virkelig bliver i Stand til at tale med om dette Spørgsmaal. Ifølge Loven er Fabrikkerne i Realiteten ikke garanteret mere end 4 pCt., det vil jeg dog bede om ikke at forglemme. Under Udvalgsforhandlingerne tror jeg, jeg vil være i Stand til at give alle de Oplysninger, der kan være nogen Rimelighed i at forlange, saaledes altsaa, at de samme Udvalgsforhold, der var til Stede sidste Aar, kan gentages i Aar.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse glædede sig over det store Overskud af Sukker, 40 000 t. Jeg har ogsaa frydet mig over, at Sommerens Afgrøde var saa stor, selv om jeg nok kunde skønne, at det vilde kunne volde Staten visse Vanskeligheder, men det er rigtigst, som det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse sagde, at de 40 000 t faktisk er ren Fortjeneste, idet det meget vel kunde have formet sig saaledes, at de 78 000 Tdr. Land havde givet et Mindreudbytte paa netop 40 000 t. Skulde vi eksportere det Kvantum Sukker,

der nu blev tilovers, vilde jeg antage, at vi kunde faa mindst 5 Mill. Kr. hjem for det, det vil sige, at der ligger en ret betydelig Valutagevinst i denne Overskudsavsl.

Med Hensyn til Resultatet af de foretagne Opmaalinger, som det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse omtalte, har vi naturligvis i Ministeriet de nøjagtige Tal for de Arealer, der er opmaalt; jeg har dem ikke præsent, men jeg tror, det ligger saaledes, at der er en Overskridelse paa nogle faa Procent, 5—6 pCt. Nogen endelig Opgørelse med Sukkerfabrikkerne er der vist ikke foretaget, men saa vidt jeg ved, er der forskudsvis udbetalt 1 Kr. pr. Dobbeltcentner for de Roer, der er avlet paa de overskydende Arealer. Om der kan blive mere, kan jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket. Det er ikke noget stort Overskud, der er Tale om, men naar det fastslaas, at man sætter Penge til ved denne Overskudsdyrkning, var det kun naturligt at foretage en Stikprøve, og den er foretaget saa omfattende, som man skønnede forsvarligt af Hensyn til de dermed forbundne Udgifter.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen fremsatte Bemærkninger om Fabrikernes Dividende og pegede navnlig paa den Omstændighed, at Fabrikkerne sidste Aar udbetalte 7 pCt. i Dividende til Aktionærerne, ikke af deres Nettofortjeneste for det paagældende Aar, idet Dividenden kun kunde blive højst 6 pCt., men de havde taget 1 pCt. af deres Formue. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen i den Betragtning, han gjorde gældende. Forudsætningen var, at 6 pCt. skulde være højeste Udbytte. Bestyrelsen foreslog da ogsaa kun 6 pCt.; at Generalforsamlingen desuagtet vedtog at udbetale 1 pCt. mere, kan kun beklages, og jeg vil tro, at det ogsaa bliver muligt at sætte en Stopper for, at man saadan imod Forudsætningerne giver sig til at spise den Formue op, som Fabrikkerne har indtjent i de tidligere Aar, da det naturligvis, hvis Ordningen skal vedvare frem i Tiden, altid vil komme til at influere paa Fabrikernes hele økonomiske Stilling. Det maa naturligvis ogsaa indrømmes, at hvis Roedyrkernes Tantieme bortfalder saa at sige helt, vil der være Rimelighed i at forhandle med Fabrikkerne paa et nyt Grundlag, saa at det ikke alene bliver Roedyrkerne, der faar Risikoen ved en Overskudsproduktion, som vilde give Tab, og ikke blot Tab, der slugte det Overskud, der er for indværende Aar, men yderligere Tab.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) fortalte om, hvilken Stilling Rets-